

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

6. Erant iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini sine querelæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

ANTIDOTA EVANGELICA IN EVAN- GELIVM SECVNDVM LVCAM.

CAP. I.

6. *Erant iusti ambo ante Deum, incedentes in omni-
bus mandatis & iustificationibus Domini sine
querela.*

AL ET hic locus plurimum
contra pestilentes horum tem-
porum hæreses. Primùm enim
docet, obseruari posse omnia
mandata Dei; quod à nemine
vnquam præstitum fuisse per-

Tria fidei
docu-
menta.

petuò vrgent horù temporum
hæretici, Calvinus maximè. Hic enim duo sunt
qui (si verù Scriptura dicit) *in omnibus Dei mandatis
ambulabant*, id est, ea omnia seruabant: eo sanè sen-
su quo seruari omnia à viatoribus possunt ac de-
bent, & quo ea seruanda esse Catholica docet Ec-
clesia. Secundò docet hic locus, ex mandatorum
obseruatione hominem iustum fieri seu iustifi-
cari coram Deo. Quum enim Euangelista dixisset
illos fuisse *iustos coram Deo*, id est, vera iustitia quæ
apud Deum talis habeatur, causam & modù vn-

Iustitia
operum.

defue-

de fuerint iusti, subiungit: *Incedentes in omnibus manibus datis & iustificationibus Domini sine querela*. Tertio docet hic locus, iustitiam bonorum operum coram Deo talem esse, & sic in omnium mandatorum obseruatione consistere, ut à grauioribus tantum peccatis immunis sit; non quod tam exacta obseruatio necessarium requiratur quæ cum nullis leuioribus peccatis consistat. Ideo enim adiecit Euangelista,

Tract. 41.
in Ioan.

Sine querela: id est, ut S. Augustinus iuxta alias Scripturas sapienter exponit, sine crimine aut lethali peccato. *Multi* (inquit) *iusti dicti sunt sine querela*, quod intelligitur sine crimine. *Nulla enim querela iusta est de his in rebus humanis qui non habent crimen. Crimen est peccatum graue, accusatione & damnatione dignissimum*. Unde & alibi distinguit: *Aliud est esse sine peccato, quod soli Christo competit; aliud sine querela, quod de multis iustis in hac vita dici potuit*. Sic hunc ipsum locum idem sapientissimus Doctor alibi exponit, vbi & simile

In lib. de
perfect.
iustitiæ.

De pecc.
mer. &
remiss.
lib. 2 c. 13
Philip. 3.
Philip. 2.

Apostoli de seipso confessionem introducit. *Conuersatus secundum iustitiam quæ ex lege est, sine querela*. Sed & ipse in eadem epistola Apostolus ad similem iustitiam alios hortatur. *Et sitis sine querela, & simplices filij Dei sine reprehensione*. Rursum in alia epistola quum de seipso dixisset, *Vos testes estis, & Deus, quam sanctè, & iustè, & sine querela vobis, qui credidistis, fuimus*, similem iustitiam alijs precatur, dicens.

1. Theff. 2

1. Theff. 5

Ipsè autem Deus pacis sanctificet vos per omnia, ut integrus spiritus vester, & anima, & corpus sine querela, in aduentu Domini nostri Iesu Christi seruetur. Eandem illis precatur iustitiam ac sanctitatem quam de Zacharia & Elisabetha testatur Euangelium.

Hæretico-
rum pugna.

Contra hunc locum mirè recalcitrant hæretici. Aliqui volunt istos fide iustos fuisse, quia gratis Deo propter mediatorem placuerunt: quæ autem de mandatorum obseruatione subiunxit Euangelista,

lista, ad iustitiam coram Deo non pertinere. Sed
 hos homines in alienū sensum Lucæ verba tor-
 quere ipse Calvinus affirmat. Is verò vt Catholi-
 cos alia via refellat, respondet hanc iustitiam Za-
 chariæ & vxoris eius à iustitia fides fluere & illi subor-
 dinari, idcoq; alterā alteri à nobis opponi nō debere. Sed hæc
 responsio nulla est. Nō enim iustitiā operū iusti-
 tiæ fidei ex hoc loco nos Catholici opponimus,
 sed alterā cū altera cōiungimus, vt iustitia nostra
 corā Deo nō ex sola fide, sed etiam ex mandato-
 rum obseruatione consistat. Hanc isto loco fateri
 & agnoscere videtur sanè prima facie Calvinus.
 Ait enim *veram esse hanc definitionē, Iustos esse qui vitam
 suam formant ad legis præcepta.* Postea quoque osten-
 dit non propterea Christi gratiam esse superuacaneā tametsi
 plena legis obseruatio vitam conferat, quia ad hanc legis ob-
 seruationem accedit gratuita reconciliatio per Christum, &
 quotidiana venia qua illis peccata ignoscit. Hoc certè to-
 tum orthodoxe diceretur, si in illa gratuita recon-
 ciliatione renouationem internam quæ ab altera
 nunquā seiungitur, complecteretur, & de peccatis
 ac defectibus iustorū minutoribus, quibus quo-
 tidiana venia præstatur, loqueretur. Sed vaser he-
 reticus nihil horū intelligit. Ait enim. *Iusti ergo &
 irreprehensibiles censentur, quoniam tota eorum vita testat-
 ur eos iustitiæ addictos esse, regnare in illis Dei timorē, dum
 quoddā est sanctitatis exemplar. Sed cum à perfectione longè
 distet piū eorum studiū, non potest sine venia placere Deo.*
*Quare iustitia quæ in illis laudatur, à gratuita Dei indul-
 gentia pendet, qua fit vt quod reliquum est in ipsis iniustitiæ
 non imputet.* Attende impostoris verba. Vult in ip-
 sis iustis aliquam adhuc iniustitiam manere. Hæc
 iniustitia est ipsa legis transgressio apud Calvinū,
 quia videlicet ex eius sententia quodlibet vel mi-
 nimū peccatū est vera legis transgressio, & legem
 nemo

nemo potest seruare. Rursū dicit eos ceteri iustos
quia iustitie addicti erant, & Dei timor in illis regnabat.
 Iustus quippe iuxta Calvinū est, qui studium be-
 ne agendi cum aliquo Dei timore non deposuit,
 ramentū hoc eius studium boni desiderij effectum
 non fortiat, id est, qui nōdum in profundo po-
 situs contemnit: vt ad Rom. cap. 7. alijsque varijs
 in locis aperte eum docere docebimus. Quare &
 quum hīc dicit, *pium iustorū studium longè à perfectio-
 ne distare,* perfectionis vocabulo ipsam iusti operis
 executionē intelligit. Sed maluit hīc hypocritam
 agere propter præsens loci euidentiam, quā
 impiam suam sententiam loco alieno proferre.

Beza Cal-
 uini hy-
 pocritam
 detexit.

Rom. 4.

1. Cor. 4.

Gal. 2.

Psal. 143.

Sed Theodorus Beza magistri sui mentē (quem
 doctissimū interpretem semper vocat) optimē te-
 nens, omni deposita larua, alias hoc loco Scri-
 pturas opponit, quę iustitiam operū damnare vi-
 dentur, vt illud: *Abraham si ex operibus iustificatus est,
 gloriam apud homines habet, non apud Deum.* Item illud:
Nullus mihi conscius sum, sed non in hoc iustificatus sum.
 Rursū illud: *Si ex lege iustitia, ergo gratis Christus mor-
 tuus est.* Quę omnia luis locis exposuimus, & con-
 tra iustitiam operum in fide nihil facere ostendi-
 mus. Opponit & illud: *Non iustificabitur in conspectu
 tuo omnis viuens.* Cui loco breuiter respōderi potest:
 Si nemo coram Deo iustificabitur, ergo nec per
 suā nec per alienā iustitiā ipsi imputatā, nec per
 opera nec per fidem aliquis iustificabitur, ac per
 hoc nō operū tantū sed & fidei iustitiā, ipsaq;
 imputatiuam, hīc locus excludet. Si autem fidei
 iustitia his verbis non excluditur, profectō nec
 operum fidei iustitia excludetur: quum eadem sit
 ratio radicis & fructuum, Scriptura quoque non
 fecus bonis operibus quā fidei iustitiā tribuat.
 Ceterū quod dicit Propheta Dauid, nec fidei nec
 ope.

operum iustitiam veram excludit. Illud tantum docet, in Dei iudicio, qui omni prorsus peccato caret, neminem mortalium qui peccatores omnes sunt vel fuerunt, pro iusto haberi posse, si iuxta iudicium & mensuram iustitiæ diuinæ in examen vocentur. *Aperta sententia est.* (ait Augustinus) *de superiori versu illustrius declarata. Non intres* (inquit) *in iudicium cum seruo tuo; hoc est enim: Noli me iudicare secundum te, qui es sine peccato. Et quod ait, Nō iustificabitur, ad illam iustitiam retulit, quæ in hac vita non est.* Hæc ille. Eodem modo explicat lib. 2. cap. 19. de pecc. mer. & remiss. & de nat. & grat. ca. 60. Vide quoque Bernardum serm. 5. de verbis Esaiæ, qui & ipsos Angelos hoc versu Prophetæ complecti scribit. Illi enim iusti sunt, sed ex Deo, nō corā Deo; & Dei munere, non in Dei comparatione; qui sic iustus est, ut ipsa simul iustitia sit, nec vllum admixtum peccatum habeat, Comparationē igitur statuimus non in sensu Pelagiano, quasi omni prorsus peccato homo careat, & solum secundum minus à Dei iustitia differat, sed ita imperfectam ut etiam in scientia Dei & verè imperfecta sit.

In lib. de
perfect.
iustit.

Vide Hie-
ron. in
Hierem.
cap. 31.

28. *Aue gratia plena, Dominus tecum, &c.*

VERBA hæc & verborum in Ecclesia Catholica usum corrumpunt & exagitant hæretici. Negat vocabulū Lucæ *χαριτωμένην* significare, *Gratia plena*, sed, ut Calvinus vult, *gratiā consecuta*; ut Beza vertit, *gratis dilecta*; ut Erasmus peruertit, *gratiosa seu pulchra*; ut Castalio transtulit, *accepta*. Ceterum verbū *χαριτωμένην*, vnde hoc participium passivum deriuatur, significat propriè, *gratia replere*, ut Chrysostomus græcus docet in commen. ad Ephes. cap. 1. hom. 2. vbi Pau-

H h lus